

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047357193728/facsimile.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: To verdener

den anledning. Men nu vilde hun til at male noget; tilværelsen forekom hende så værdiløs; der skulde noget til for at bøde på det.

Alligevel opsatte hun det fra dag til dag; hun nærrede en mystisk frygt for det, der skulde komme. Det tog kraften fra hende ligesom for at vise, at *det* nu var hendes herre, og at hun var den svage, der skulde ofre alt, hvad *det* krævede. Men en nat kom der en stemning over hende; det var tidligt på foråret; hun så i sin urolige søvn de gamle, stævnedede popler, som skulde ha været hendes næste værk, og hun vågnede op med den forvisning, at nu skulde det gøres.

Hver af de følgende formiddage var hun ude og tegnede; hun mærkede godt, at det ikke vilde lykkes, men hun vilde ikke erkende det og forsøgte fremdeles; desuden var det slet ikke lige mislykket altsammen; der skulde komme noget ud af det, og hvad skulde hun bruge tiden til, da hun ikke havde husholdningen at sørge for?

Hvad fejler du dog, Helga? spurte Grandlev en dag, de sad ved middagsbordet.

Hun så op med to klare, hårde øjne. Jeg fejler ingenting, svarede hun, og lidt efter føjede hun til: Jeg fejler alting, tror jeg.

Er det vort barn, lille Helga?

Nej; det har det vist godt nok, men det er på min bekostning.

Å ja; nu begynder det vel allerede at blive fordringsfuldt.

Dersom du vidste, i hvilken grad jeg blir regeret af det! Men jeg vil se, om der alligevel ikke er lidt igen af mig selv endnu.

Da de havde spist, tog hun sine malerekvisitter og lavede sig til at gå ud.

Vil du nu ud og male?

Jeg skal nok pakke mig godt ind.

Helga har ikke gode øjne i dag. Det er beslutningens blik; jeg kender det. Pas på du ikke gør noget, der blir til skade for nogen.

Hun tog hans hånd og strøg sig over kinden med den. Helga er god, sa hun. Når først --. Der er altid en mængde, jeg venter